KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

Bruksela, dnia 6.11.2007
KOM(2007) 658 wersja ostateczna

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie zasad, priorytetów i warunków zawartych w Partnerstwie dla członkostwa zawartym z Chorwacją oraz uchylająca decyzję 2006/145/WE

(przedstawiona przez Komisję)

UZASADNIENIE

Rada Europejska obradująca w Salonikach w dniach 19 i 20 czerwca 2003 r. zatwierdziła „Agendę z Salonik dla Bałkanów Zachodnich", która wprowadziła partnerstwa jako środek urzeczywistnienia perspektywy integracji z UE, przed którą stoją kraje Bałkanów Zachodnich.

W dniu 20 lutego 2006 r. Rada przyjęła zmienione Partnerstwo dla członkostwa dotyczące Chorwacji, w oparciu o wniosek Komisji przedstawiony w dniu 9 listopada 2005 r. W partnerstwie zawarto priorytety krótko- i średnioterminowe. Oczekuje się, że państwa osiągną priorytetowe cele krótkoterminowe w okresie roku lub dwóch lat.

W związku z tym Komisja uznała za właściwe przedstawienie wniosku dotyczącego zaktualizowanej wersji Partnerstwa dla członkostwa zawartego z Chorwacją. Zaktualizowana wersja partnerstwa oparta jest na przepisach rozporządzenia Rady (WE) nr 533/2004 z dnia 22 marca 2004 r. i uwzględnia rozwój sytuacji opisany w sprawozdaniu z postępów z 2007 r. Cele priorytetowe wymienione w niniejszym Partnerstwie dla członkostwa wybrano w oparciu o założenie, że realistyczne jest oczekiwanie od Chorwacji ich pełnej realizacji lub osiągnięcia znaczących postępów w ich realizacji w ciągu najbliższych kilku lat.

W odpowiedzi na Partnerstwo dla członkostwa właściwe władze Chorwacji powinny opracować plan, określający harmonogram oraz konkretne działania, jakie zamierzają podjąć, aby zrealizować założone cele. Komisja będzie systematycznie śledzić postępy w realizacji tych priorytetów.

Priorytety zawarte w Partnerstwie dla członkostwa stanowią podstawę programowania pomocy finansowej Wspólnoty, która będzie nadal świadczona na mocy stosownych instrumentów finansowych, w szczególności rozporządzenia Rady (WE) nr 1085/2006 z dnia 17 lipca 2006 r. ustanawiającego instrument pomocy przedakcesyjnej (IPA).

Decyzja Rady, której dotyczy wniosek, nie ma skutków finansowych. W związku z powyższym Komisja wzywa Radę do przyjęcia załączonego wniosku dotyczącego decyzji Rady.

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie zasad, priorytetów i warunków zawartych w Partnerstwie dla członkostwa zawartym z Chorwacją oraz uchylająca decyzję 2006/145/WE

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając zmienioną wersję rozporządzenia Rady (WE) nr 533/2004 z dnia 22 marca 2004 r. w sprawie ustanowienia partnerstw w ramach procesu stabilizacyjnego i stowarzyszeniowego[1], a w szczególności jego art. 2,

uwzględniając wniosek Komisji,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rada Europejska obradująca w Salonikach w dniach 19 i 20 czerwca 2003 r. zatwierdziła wprowadzenie partnerstw jako środka urzeczywistnienia perspektywy integracji z UE, przed którą stoją kraje Bałkanów Zachodnich.

(2) Rozporządzenie (WE) nr 533/2004 stanowi, że Rada podejmuje decyzje w sprawie zasad, priorytetów oraz warunków, które mają być zawarte w partnerstwie, jak również wszelkich dalszych dostosowań. Rozporządzenie to stanowi również, że kontrolę postępów w osiąganiu celów określonych w Partnerstwie dla członkostwa zapewnia się w oparciu o mechanizmy ustanowione w ramach procesu stabilizacji i stowarzyszenia, zwłaszcza poprzez roczne sprawozdania z postępów.

(3) W następstwie Partnerstwa europejskiego zawartego w 2004 r., w dniu 20 lutego 2006 r. Rada przyjęła pierwsze Partnerstwo dla członkostwa z Chorwacją[2].

(4) Dnia 3 października 2005 r. państwa członkowskie rozpoczęły negocjacje z Chorwacją w sprawie jej przystąpienia do Unii Europejskiej. Postęp negocjacji jest uzależniony od postępów Chorwacji w przygotowaniach do przystąpienia, których wymiernym wskaźnikiem będzie między innymi wdrożenie systematycznie zmienianego Partnerstwa dla członkostwa.

(5) W komunikacie Komisji pt. „Strategia rozszerzenia i najważniejsze wyzwania w okresie 2006–2007" zapisano, że partnerstwa zostaną poddane przeglądowi po koniec 2007 r.

---

[1] Dz.U. L 86 z 24.3.2004, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 269/2006 (Dz.U. L 47 z 17.2.2006 r., str. 7)

[2] Decyzja Rady 2006/145/WE z dnia 20 lutego 2006 r. w sprawie zasad, priorytetów i warunków zawartych w Partnerstwie dla członkostwa zawartym z Chorwacją (Dz.U. L 55 z 25.2.2006, str.30).

(6) W dniu 12 czerwca 2006 r. Rada przyjęła rozporządzenie (WE) nr 1085/2006 ustanawiające instrument pomocy przedakcesyjnej (IPA)[3], które aktualizuje ramy prawne pomocy finansowej dla krajów dążących do przystąpienia.

(7) Właściwe jest zatem przyjęcie zmienionego Partnerstwa dla członkostwa, uaktualniającego obecne partnerstwo, w celu określenia nowych priorytetów w dalszych pracach, na podstawie ustaleń zawartych w sprawozdaniu z 2007 r. w sprawie postępów Chorwacji w przygotowaniach do dalszej integracji z Unią Europejską.

(8) W celu przygotowania do członkostwa oczekuje się od Chorwacji opracowania planu obejmującego harmonogram i konkretne środki realizacji celów priorytetowych zawartych w Partnerstwie dla członkostwa.

(9) Decyzja 2006/145/WE powinna zostać uchylona,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

W załączniku określono zasady, priorytety i warunki zawarte w Partnerstwie dla członkostwa z Chorwacją.

Artykuł 2

Wdrażanie Partnerstwa dla członkostwa jest analizowane i monitorowane poprzez mechanizmy ustanowione w ramach procesu stabilizacji i stowarzyszenia oraz przez Radę na podstawie corocznych sprawozdań Komisji.

Artykuł 3

Uchyla się decyzję 2006/145/WE.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja wchodzi w życie trzeciego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Sporządzono w Brukseli dnia […]

W imieniu Rady
Przewodniczący

[3] Dz.U. L 210 z 31.7.2006, str.82.

ZAŁĄCZNIK: CHORWACJA - PARTNERSTWO DLA CZŁONKOSTWA 2007

1. WPROWADZENIE

Zmienione Partnerstwo dla członkostwa będące przedmiotem wniosku stanowi uaktualnienie wersji pierwszej, na podstawie ustaleń zawartych w sprawozdaniu z postępów Chorwacji z 2007 r. Zawiera ono nowe cele priorytetowe a także niezrealizowane dotąd cele, w odniesieniu do których konieczne jest podjęcie działań. Nowe cele priorytetowe dostosowane są do konkretnych potrzeb kraju oraz stanu przygotowań i w razie konieczności będą uaktualniane. Od Chorwacji oczekuje się opracowania planu obejmującego harmonogram i konkretne środki służące realizacji celów priorytetowych zawartych w Partnerstwie dla członkostwa. Partnerstwo dla członkostwa ustanawia także wytyczne w sprawie pomocy finansowej dla Chorwacji.

2. ZASADY

Proces stabilizacji i stowarzyszenia wyznacza ramy proeuropejskiego kursu polityki krajów Bałkanów Zachodnich, aż do ich przyszłej akcesji. Główne priorytety określone dla Chorwacji są powiązane z jej możliwościami spełnienia kryteriów ustalonych przez Radę Europejską w Kopenhadze w 1993 r. oraz z warunkami ustalonymi dla procesu stabilizacji i stowarzyszenia, w szczególności z warunkami określonymi przez Radę w jej konkluzjach z dnia 29 kwietnia 1997 r. i z 21–22 czerwca 1999 r., z treścią deklaracji końcowej szczytu w Zagrzebiu z dnia 24 listopada 2000 r. i agendą z Salonik, a także z wytycznymi negocjacyjnymi przyjętymi przez Radę dnia 3 października 2005 r.

3. PRIORYTETY

Priorytety wymienione w niniejszym Partnerstwie dla członkostwa wybrano w oparciu o założenie, że realistyczne jest oczekiwanie od Chorwacji ich pełnej realizacji lub osiągnięcia znaczących postępów w ich realizacji w ciągu najbliższych kilku lat. Priorytety te dotyczą zarówno samego ustawodawstwa, jak i jego wprowadzania w życie.

Ze względu na konieczność ustalenia celów priorytetowych należy zaznaczyć, że przed Chorwacją stoją również inne zadania, które mogą stać się celami priorytetowymi w późniejszych wersjach partnerstwa, przy uwzględnieniu przyszłych postępów poczynionych przez Chorwację.

Wśród krótkoterminowych celów priorytetowych wyróżniono nadrzędne cele priorytetowe i przedstawiono je poniżej na początku listy. Kolejność nadrzędnych celów priorytetowych na liście nie oznacza ich uporządkowania według ich ważności.

Nadrzędne cele priorytetowe

– zapewnienie prawidłowego wykonania wszystkich zobowiązań podjętych w Układzie o stabilizacji i stowarzyszeniu;

– aktualizacja i wdrożenie strategii i planu działania na rzecz reformy sądownictwa; przyspieszenie reformy administracji publicznej;

– aktualizacja i wdrożenie programu antykorupcyjnego i powiązanego planu działania oraz zapewnienie lepiej skoordynowanych i aktywniejszych działań mających na celu zapobieganie korupcji oraz wykrywanie i ściganie przypadków korupcji, szczególnie na wysokim szczeblu;

– wprowadzenie w życie ustawy konstytucyjnej w sprawie mniejszości narodowych, ze szczególnym uwzględnieniem postanowień gwarantujących proporcjonalne zatrudnienie mniejszości; szersze zwalczanie dyskryminacji w sektorze publicznym;

– zakończenie procesu powrotu uchodźców, ostateczne rozwiązanie wszystkich spraw dotyczących pomocy mieszkaniowej dla byłych lokatorów/najemców posiadających tytuł prawny do lokali; zakończenie procesu odbudowy i zwrotu mienia oraz ponowne stworzenie możliwości zgłaszania roszczeń konwalidacyjnych.

– kontynuowanie starań na rzecz pojednania mieszkańców regionu i wzmocnienie wysiłków w celu znalezienia ostatecznego rozwiązania otwartych kwestii w stosunkach dwustronnych, zwłaszcza sporów granicznych;

– utrzymanie pełnej współpracy z Międzynarodowym Trybunałem Karnym dla byłej Jugosławii i zapewnienie uczciwych procesów w sprawach dotyczących zbrodni wojennych przed sądami krajowymi;

– poprawa warunków prowadzenia działalności gospodarczej i zwiększenie tempa wzrostu gospodarczego, szczególnie poprzez zmniejszenie dotacji, restrukturyzację dużych przedsiębiorstw przynoszących straty oraz poprawę efektywności wydatków publicznych.

Kryteria polityczne

<u>Demokracja i praworządność</u>

Administracja publiczna

– pełne wdrożenie działań na rzecz reformy administracji publicznej w zakresie procedur administracyjnych oraz zasad rekrutacji, awansu, szkoleń i odpolitycznienia; lepsze zarządzanie zasobami ludzkimi we wszystkich organach administracji publicznej;

System sądownictwa

– znacznie zmniejszenie liczby zaległych spraw sądowych oraz zapewnienie odpowiedniego czasu trwania postępowań sądowych;

– dalsza poprawa organizacji sądów, w tym wyposażenie sądów w nowoczesne systemy informatyczne;

– stworzenie otwartego, sprawiedliwego i przejrzystego systemu rekrutacji, oceny i awansu w sądownictwie oraz zwiększenie profesjonalizmu poprzez wysoki poziom kształcenia, również w zakresie prawa UE;

– podjęcie środków mających na celu zapewnienie właściwego i pełnego wykonywania orzeczeń sądów;

Polityka zwalczania korupcji

– dalsze prace nad opracowaniem kodeksów etyki i postępowania dla urzędników i wybieralnych przedstawicieli, a także nad planami działań w sprawie zapobiegania korupcji w odpowiednich organach egzekwowania prawa (straż graniczna, policja, służba celna, sądownictwo); utworzenie specjalnych komórek antykorupcyjnych w strukturach odpowiednich służb, połączonych odpowiednimi mechanizmami koordynującymi oraz zapewnienie im odpowiednich szkoleń i zasobów;

– podjęcie działań na rzecz jednolitego wprowadzenia w życie i egzekwowania ramowych przepisów w zakresie zwalczania korupcji; zapewnienie wypełnienia norm określonych w instrumentach międzynarodowych, poprzez podjęcie właściwych działań legislacyjnych i administracyjnych;

– podjęcie konkretnych działań mających na celu uświadamianie ogółowi społeczeństwa, że korupcja jest poważnym przestępstwem;

Prawa człowieka i ochrona mniejszości

– zapewnienie dostępu do wymiaru sprawiedliwości i do pomocy prawnej oraz udostępnienie odpowiednich środków budżetowych;

– propagowanie poszanowania praw mniejszości i ich ochrony zgodnie z prawem międzynarodowym i najlepszymi praktykami w państwach członkowskich UE;

– propagowanie tolerancji wobec mniejszości serbskiej i romskiej oraz podjęcie środków chroniących osoby należące do mniejszości przed ewentualnymi groźbami lub aktami dyskryminacji, wrogości i przemocy;

– dalsze wdrażanie strategii i planu działania na rzecz ochrony i integracji Romów oraz zapewnienie dostępności wszelkich niezbędnych w tym zakresie środków; zwłaszcza w zakresie zatrudnienia, edukacji i mieszkań;

– przyjęcie i wdrażanie kompleksowej strategii przeciwdziałania dyskryminacji.

Kwestie regionalne i zobowiązania międzynarodowe

– zapewnienie uczciwych postępowań dotyczących zbrodni wojennych, szczególnie poprzez zwalczanie uprzedzeń etnicznych wobec Serbów, wraz z zastosowaniem jednolitych kryteriów odpowiedzialności karnej oraz lepszą ochroną świadków i informatorów;

– zapewnienie odpowiedniej koordynacji i współpracy między wszystkimi właściwymi organami centralnymi i lokalnymi w sprawach związanych z powrotem uchodźców;

– osiągnięcie postępów w rozwiązaniu z krajami sąsiadującymi wszystkich kwestii związanych z utraconymi tytułami prawnymi lokatorów/najemców;

– stworzenie warunków społecznych i gospodarczych w celu poprawy klimatu wokół ponownej integracji powracających uchodźców i ich akceptacji przez miejscowe społeczności, także poprzez realizację programów rozwoju regionalnego na obszarach, których to dotyczy;

– przyczynianie się do zacieśniania współpracy regionalnej, w tym wspieranie procesu transformacji paktu stabilizacji w struktury współpracy, w których większa odpowiedzialność spoczywa na regionach oraz skutecznie wdrażanie postanowień Środkowoeuropejskiej umowy o wolnym handlu (CEFTA);

– pełne wdrożenie umów z krajami sąsiadującymi, szczególnie tych dotyczących zwalczania przestępczości zorganizowanej, zarządzania granicami i readmisji, współpracy transgranicznej oraz współpracy sądowniczej i policyjnej, w tym także w sprawie zbrodni wojennych, jak również zawarcie takich umów w obszarach, w których jeszcze nie zostały zawarte;

– dalsze wprowadzania w życie trójstronnego porozumienia z czerwca 2004 r., aż zostanie osiągnięte porozumienie co do ogłoszonej jednostronnie przez Chorwację strefy ekologicznej i połowowej;

Kryteria gospodarcze

– dalsze wprowadzanie w życie ostrożnej polityki podatkowej, monetarnej i finansowej, w celu utrwalenia stabilności makroekonomicznej, w tym niskiej inflacji, stabilności kursu wymiany oraz dalszego obniżenia wskaźnika ogólnych wydatków publicznych do PKB, jak również wskaźnika zadłużenia i deficytu w stosunku do PKB;

– kontynuowanie reform instytucjonalnych w sektorze finansów publicznych, w celu zwiększenia przejrzystości podatkowej, zwiększenia skuteczności i przejrzystości zarządzania długiem publicznym oraz zakończenia prac nad dostosowaniem sprawozdawczości budżetowej do zasad ESA 95;

– dalsze wprowadzanie w życie szeroko zakrojonych reform systemu opieki zdrowotnej, które pozwolą uniknąć dalszych zaległości w płatnościach oraz poprawić skuteczność wydatków w sektorze zdrowia; dalsza reforma systemu ubezpieczeń społecznych; zapewnienie stabilności finansowej pierwszego filaru systemu emerytalnego poprzez odpowiednią reformę parametryczną;

– dalsze ułatwienia w podejmowaniu działalności gospodarczej, poprzez dalsze skrócenie czasu trwania procedur zakładania działalności gospodarczej oraz ograniczenie formalności i kosztów; lepsze procedury upadłościowe przyspieszające wycofywanie się z rynku;

– zmiana ram instytucjonalnych dla prywatyzacji, w celu znacznego przyspieszenia prywatyzacji przedsiębiorstw z Państwowego Funduszu Prywatyzacyjnego; dalsza restrukturyzacja przynoszących straty przedsiębiorstw państwowych oraz systemu kolei, w celu zmniejszenia dotacji przeznaczonych dla sektora przedsiębiorstw w stosunku do PKB;

– poprawa systemów zachęt oraz elastyczność na rynku pracy w celu zwiększenia udziału w rynku pracy oraz stopy zatrudnienia;

Zdolność do przyjęcia zobowiązań wynikających z członkostwa

Rozdział 1: Swobodny przepływ towarów

– przyjęcie i wprowadzenie w życie horyzontalnego ustawodawstwa ramowego w celu ukończenia prac nad stworzeniem niezbędnej infrastruktury i zapewnienia przyporządkowania zadań do poszczególnych funkcji (regulacja, normalizacja, akredytacja, metrologia, ocena zgodności i nadzór rynku);

– przyjęcie i wdrożenie kompleksowej strategii transpozycji i wprowadzania w życie prawodawstwa UE przez właściwe instytucje horyzontalne (normalizacja, akredytacja, metrologia i nadzór rynku) oraz w poszczególnych sektorach a także wzmocnienie potencjału administracyjnego;

– przyjęcie i wdrożenie planu działań na rzecz zgodności z art. 28-30 Traktatu WE, w tym wprowadzenie klauzuli o wzajemnym uznawaniu;

– dalsze przyjmowanie norm europejskich; dalsze przygotowania służące spełnieniu kryteriów członkostwa w zakresie instytucji normalizacyjnych;

– zakończenie transpozycji do prawa krajowego dyrektyw starego i nowego podejścia;

Rozdział 2: Swobodny przepływ pracowników

– zniesienie wszelkich środków dyskryminujących pracowników migrujących z UE oraz obywateli UE;

– wzmocnienie struktur administracyjnych zajmujących się koordynacją systemów ubezpieczeń społecznych;

Rozdział 3: Swoboda przedsiębiorczości i swoboda świadczenia usług

– zakończenie dostosowania przepisów do dorobku wspólnotowego dotyczącego uznawania kwalifikacji zawodowych obywateli UE oraz zmiana istniejącego ustawodawstwa w celu uchylenia obowiązujących nadal wymogów w odniesieniu do obywatelstwa, języka, zezwoleń na osiedlenie się i pozwoleń na prowadzenie działalności gospodarczej dla dostawców usług z UE;

Rozdział 4: Swobodny przepływ kapitału

– zakończenie tworzenia skutecznego systemu zwalczania praktyk prania pieniędzy, zwłaszcza poprzez zapewnienie pełnej funkcjonalności właściwych organów ścigania i wyposażenie ich w wystarczające zasoby oraz poprzez dobrą koordynację pracy tych organów z ich partnerami krajowymi i zagranicznymi;

– poczynienie dalszych postępów w usuwaniu istniejących nadal ograniczeń swobody przepływu kapitału; usunięcie wszelkich ograniczeń w kupowaniu nieruchomości przez obywateli UE zgodnie z Układem o stabilizacji i stowarzyszeniu oraz zapewnienie szybkiego i sprawnego rozpatrywania wszystkich wniosków o zezwolenie na zakup nieruchomości składanych w międzyczasie przez obywateli UE.

Rozdział 5: Zamówienia publiczne

– powierzenie instytucji ds. zamówień publicznych zadań obejmujących zapewnianie spójności polityki i kierowanie jej realizacją we wszystkich dziedzinach związanych z zamówieniami publicznymi;

– przyjęcie i wdrożenie kompleksowej strategii, określającej harmonogram i kolejne etapy dostosowań prawnych i tworzenia zdolności, we wszystkich obszarach zamówień publicznych (zamówienia publiczne, koncesje, partnerstwa publiczno-prywatne), jak również przegląd procedur i organów; wzmocnienie mechanizmów egzekwowania prawa w organach zajmujących się kontrolą.

Rozdział 6: Prawo spółek

– dostosowanie ustawy o spółkach do dorobku wspólnotowego oraz zakończenie dostosowania przepisów do dyrektywy w sprawie ofert przejęcia;

– dostosowanie ustawodawstwa dotyczącego rachunkowości i audytu do dorobku wspólnotowego; wzmocnienie odpowiednich ram instytucjonalnych.

Rozdział 7: Prawa własności intelektualnej

– zakończenie dostosowania przepisów do dorobku wspólnotowego dotyczącego praw autorskich i praw powiązanych oraz zapewnienie egzekwowania praw własności intelektualnej poprzez wzmocnienie potencjału administracyjnego odpowiednich organów;

– sporządzenie zadowalającego bilansu osiągnięć w zakresie dochodzeń/śledztw, ścigania i postępowań sądowych w sprawach dotyczących piractwa i podrabiania towarów;

Rozdział 8: Polityka konkurencji

– przyjęcie narodowego programu restrukturyzacji sektora hutnictwa, który zapewni jego rentowność i przestrzeganie unijnych przepisów dotyczących pomocy państwa; przyjęcie indywidualnych planów restrukturyzacyjnych dla wszystkich stoczni znajdujących się w trudnej sytuacji oraz włączenie tych planów do narodowego programu restrukturyzacji, zgodnie z przepisami UE dotyczącymi pomocy państwa;

– zakończenie dostosowania ustawodawstwa do unijnych przepisów dotyczących pomocy państwa w dziedzinie pomocy podatkowej oraz dostosowanie wszystkich pozostałych programów pomocy, zaznaczonych w rejestrze pomocy państwa jako niezgodne z przepisami unijnymi; przyjęcie map pomocy regionalnej;

– przyjęcie środków legislacyjnych pozwalających na skuteczną kontrolę praktyk monopolistycznych, w szczególności w zakresie nakładania kar pieniężnych i kontroli sądowej.

Rozdział 9: Usługi finansowe

– zakończenie transpozycji do prawa krajowego dorobku wspólnotowego dotyczącego wymagań kapitałowych, instytucji pieniądza elektronicznego, konglomeratów finansowych, reorganizacji i likwidacji, sprawozdań finansowych banków i oddziałów oraz systemów gwarancji depozytów;

– zakończenie dostosowań prawnych dotyczących marginesu wypłacalności, nadzoru ubezpieczeń, mediacji w zakresie ubezpieczeń i reasekuracji, infrastruktury rynku finansowego, inwestycji oraz rynków zabezpieczeń;

– ustanowienie systemu odszkodowań dla inwestorów zgodnego z dorobkiem wspólnotowym; udokumentowanie odpowiednich osiągnięć w egzekwowaniu wymogów ostrożnościowych.

Rozdział 10: Społeczeństwo informacyjne i media

– zakończenie dostosowania przepisów do dorobku wspólnotowego dotyczącego łączności elektronicznej, e-handlu, podpisów i mediów elektronicznych, bezpieczeństwa informacyjnego oraz dyrektywy „telewizja bez granic”;

– zapewnienie odpowiedniego potencjału administracyjnego do wdrażania dorobku wspólnotowego, zwłaszcza w dziedzinie komunikacji elektronicznej oraz udokumentowanie osiągnięć przy egzekwowaniu zobowiązań operatorów posiadających znaczną siłę rynkową oraz praw nowych przedsiębiorców na rynku komunikacji elektronicznej, w tym praw do dostępu telekomunikacyjnego, kolokacji lub współużytkowania urządzeń;

– zakończenie planowanego przeglądu ustawodawstwa dotyczącego mediów audiowizualnych w oparciu o publiczne konsultacje w celu zapewnienia niezależności regulacyjnej oraz ochrony przez niewłaściwymi wpływami politycznymi.

Rozdział 11: Rolnictwo i rozwój obszarów wiejskich

– wzmocnienie struktur i zdolności administracyjnych niezbędnych do realizacji polityki w dziedzinie organizacji rynku i rozwoju obszarów wiejskich, w tym gromadzenia i przetwarzania danych rolniczych;

– stworzenie rejestru winnic zgodnie z normami przyjętymi w UE;

– dalsze przygotowania do utworzenia skutecznych i opartych na racjonalnych zasadach finansowych organów płatniczych do zarządzania funduszami rolnymi i kontroli nad nimi, zgodnie z wymogami obowiązującymi w UE i z międzynarodowymi standardami audytu.

Rozdział 12: Bezpieczeństwo żywności, polityka weterynaryjna i fitosanitarna

– znacząca poprawa stopnia dostosowania przepisów do dorobku prawnego w dziedzinie bezpieczeństwa żywności oraz polityki weterynaryjnej i fitosanitarnej, a także wzmocnienie niezbędnych struktury wykonawczych, w tym organów przeprowadzających kontrole i inspekcje;

– zapewnienie stworzenia spójnych systemów w zakresie bezpieczeństwa żywności oraz w sektorach weterynaryjnym i fitosanitarnym, w tym systemu identyfikacji zwierząt i rejestracji ich przemieszczeń, przetwarzania produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, modernizacji zakładów rolno-spożywczych, dobrostanu zwierząt i programów kontroli chorób zwierzęcych, kontroli zwierząt i produktów zwierzęcych na granicznych posterunkach kontroli, kontroli zdrowia roślin, zatwierdzaniu środków ochrony roślin oraz kontroli ich pozostałości, jak również jakości nasion i roślinnych materiałów rozmnożeniowych;

Rozdział 13: Rybołówstwo

– wzmocnienie struktur administracyjnych, a zwłaszcza struktur kontrolnych w zakresie polityki rybołówstwa oraz lepsze gromadzenie danych dotyczących połowów i wyładunków;

– zakończenie tworzenia skomputeryzowanego rejestru statków rybackich oraz stworzenie satelitarnego systemu monitoringu statków.

Rozdział 14: Polityka transportowa

– zakończenie dostosowania przepisów do dorobku wspólnotowego oraz wzmocnienie potencjału administracyjnego w dziedzinie transportu drogowego (w tym wprowadzenie tachografów cyfrowych), transportu lotniczego oraz morskiego, a także w dziedzinie żeglugi śródlądowej, zwłaszcza w odniesieniu do bezpieczeństwa żeglugi oraz usług informacji rzecznej;

– przyjęcie przepisów wykonawczych w dziedzinie transportu kolejowego, w szczególności przepisów w sprawie interoperacyjności oraz niezależnej alokacji zdolności przepustowej; publikacja ostatecznej wersji sprawozdania o stanie sieci;

– wykonanie pierwszej przejściowej fazy Umowy o europejskiej wspólnej przestrzeni lotniczej oraz jej ratyfikacja.

Rozdział 15: Energia

– wypełnienie zobowiązań wynikających z Traktatu o Wspólnocie Energetycznej;

– wzmocnienie zdolności administracyjnych oraz dostosowanie przepisów do dorobku wspólnotowego w dziedzinie bezpieczeństwa dostaw, efektywności energetycznej i odnawialnych źródeł energii, wewnętrznego rynku energii (energia elektryczna i gaz) oraz energii jądrowej.

Rozdział 16: Podatki

– przyspieszenie dostosowywania prawodawstwa podatkowego do wspólnotowego dorobku prawnego, ze szczególnym naciskiem na włączenie wolnych obszarów celnych w terytorialny zakres stosowania podatku VAT, na zniesienie obowiązujących obecnie zerowych stawek podatku VAT oraz na eliminację dyskryminacyjnego opodatkowania papierosów, a także harmonizację systemu podatku akcyzowego;

– znaczące wzmocnienie zdolności egzekwowania zobowiązań podatkowych i celnych przez administrację podatkową i celną, szczególnie w zakresie funkcji poboru i funkcji kontrolnych oraz stworzenie niezbędnego systemu informatycznego, dalsze prace na tworzeniem sprawnie funkcjonującego organu zajmującego się podatkiem akcyzowym o odpowiedniej obsadzie kadrowej, uproszczenie procedur i wzmocnienie kontroli w celu skutecznego ścigania nadużyć podatkowych;

– zobowiązanie się do przestrzegania zasad kodeksu postępowania w dziedzinie opodatkowania przedsiębiorców i zapewnienie zgodności nowych środków podatkowych z tymi zasadami.

Rozdział 17: Unia gospodarcza i walutowa

– dostosowanie ram prawnych w celu zapewnienia pełnej niezależności banku centralnego oraz umożliwienia pełnej integracji banku centralnego z Europejskim Systemem Banków Centralnych.

Rozdział 18: Statystyka

– wzmocnienie zdolności administracyjnej Urzędu Statystycznego, reforma jego oddziałów regionalnych oraz poprawa koordynacji z innymi podmiotami opracowującymi urzędowe dane statystyczne;

– dalsze prace nad przygotowaniem statystyk rolnych, makroekonomicznych oraz statystyk dotyczących przedsiębiorców;

Rozdział 19: Polityka społeczna i zatrudnienie

– dalsze dostosowanie przepisów do wspólnotowego dorobku prawnego oraz wzmocnienie odpowiednich struktur administracyjnych i struktur egzekwowania prawa, w tym inspektoratów pracy, we współpracy z partnerami społecznymi;

– skuteczne wdrażanie Wspólnego memorandum na rzecz integracji społecznej oraz, po jej przyjęciu, Wspólnej oceny założeń polityki zatrudnienia.

Rozdział 20: Polityka w zakresie przedsiębiorstw i przemysłu

– wdrożenie kompleksowej strategii polityki przemysłowej, ze szczególnym naciskiem na restrukturyzację najważniejszych przedsiębiorstw i sektorów przynoszących straty, w tym sektora hutnictwa i budownictwa okrętowego;

Rozdział 21: Sieci transeuropejskie

– zwiększenie gazowych i elektroenergetycznych połączeń wzajemnych z krajami sąsiadującymi;

Rozdział 22: Polityka regionalna i koordynacja instrumentów strukturalnych

– przyjęcie i rozpoczęcie wdrażania planu działań określającego jasne cele i harmonogram ich realizacji w celu spełnienia wymogów regulacyjnych i operacyjnych wynikających z polityki spójności Wspólnoty, w tym wzmocnienia potencjału na szczeblu centralnym, regionalnym i lokalnym;

– zapewnienie jasnego podziału zakresu obowiązków oraz zwiększenie potencjału i poprawa koordynacji działań wyznaczonych organów/struktur wykonawczych, w tym lokalnych władz;

– przyjęcie ustawy o rozwoju regionalnym;

– wzmocnienie zdolności programowania, przygotowywania projektów, monitorowania, oceny i zarządzania finansowego oraz kontroli, zwłaszcza poszczególnych ministerstw, w celu wdrożenia unijnych programów przedakcesyjnych jako przygotowania do polityki spójności Wspólnoty;

Rozdział 23: Wymiar sprawiedliwości i prawa podstawowe

– dalsze wdrażanie krajowej ustawy o ochronie danych osobowych, zgodnie z dorobkiem wspólnotowym oraz zapewnienie skutecznego monitorowania i egzekwowania tych przepisów;

– *Inne priorytety – patrz punkt dotyczący kryteriów politycznych.*

Rozdział 24: Sprawiedliwość, wolność i bezpieczeństwo

– zakończenie przeglądu najważniejszych przepisów w celu ich dostosowania do dorobku Schengen oraz zwiększenie inwestycji na poziomie lokalnym w zakresie sprzętu IT oraz dalszych szkoleń dla policji;

– dalsze przygotowania do wdrożenia dorobku Schengen poprzez zwiększenie obsady etatowej oraz szkoleń dla straży granicznej, dalsze inwestycje w sprzęt, w tym rozbudowa narodowego systemu informacyjnego zarządzania granicami oraz zapewnienie jego kompatybilności z systemem informacyjnym Schengen drugiej generacji (SIS II); zwiększenie potencjału administracyjnego i zdolności egzekwowania prawa przez straż graniczną poprzez ściślejszą współpracę między poszczególnymi organami;

– dalsze dostosowanie do polityki wizowej UE, w tym wprowadzenie identyfikatorów biometrycznych w dokumentach podróży oraz przygotowania do wprowadzenia wizowego systemu informacyjnego;

– wprowadzenie wykonawczych aktów prawnych w celu wdrożenia ustawy o azylu i ustawy o cudzoziemcach;

– zapewnienie zgodności ustawodawstwa z dorobkiem wspólnotowym w dziedzinie współpracy sądowej w sprawach cywilnych i karnych oraz wzmocnienie zdolności administracyjnych sądownictwa do stosowania dorobku;

Rozdział 25: Nauka i badania naukowe

– zapewnienie odpowiedniego potencjału w celu podjęcia projektów badawczych finansowanych przez UE;

– dalsze podejmowanie i realizacja działań mających na celu ułatwienie integracji z europejską przestrzenią badawczą.

Rozdział 26: Edukacja i kultura

– zapewnienie odpowiedniego potencjału w celu zarządzania programami „Uczenie się przez całe życie” i „Młodzież w działaniu”;

– dostosowanie do dorobku wspólnotowego dotyczącego zakazu dyskryminacji obywateli UE w stosunku do obywateli Chorwacji w odniesieniu do dostępu do edukacji, jak również dostosowanie do dyrektywy w sprawie kształcenia dzieci pracowników migrujących.

Rozdział 27: Ochrona środowiska

– dalsze prace nad transpozycją i wdrożeniem dorobku prawnego Wspólnoty do prawa krajowego, ze szczególnym naciskiem na gospodarkę odpadami, jakość wody, jakość powietrza, ochronę przyrody oraz zintegrowane zapobieganie zanieczyszczeniom i ich kontrolę;

– przyjęcie i wdrożenie kompleksowego planu stworzenia koniecznego potencjału administracyjnego oraz udostępnienia wymaganych zasobów finansowych w celu wdrożenia dorobku wspólnotowego w zakresie ochrony środowiska;

– zwiększenie nakładów inwestycyjnych na infrastrukturę ochrony środowiska, ze szczególnym uwzględnieniem odprowadzania i oczyszczania ścieków, zaopatrzenia w wodę pitną oraz gospodarki odpadami;

– rozpoczęcie wdrażania postanowień protokołu z Kioto;

– uwzględnienie wymogów ochrony środowiska przy określaniu i wdrażaniu polityki w innych sektorach oraz promowanie zrównoważonego rozwoju.

Rozdział 28: Ochrona konsumentów i zdrowia

– dalsze dostosowanie przepisów do dorobku wspólnotowego dotyczącego ochrony zdrowia i konsumentów, w tym w dziedzinie tkanek i komórek oraz tytoniu, a także zapewnienie odpowiednich struktur administracyjnych i zdolności egzekwowania przepisów;

– w dziedzinie zdrowia psychicznego, rozwój usług na poziomie społeczności lokalnych jako alternatywy dla opieki zinstytucjonalizowanej oraz zapewnienie wystarczających środków finansowych na opiekę w zakresie zdrowia psychicznego;

Rozdział 29: Unia celna

– dalsze dostosowanie przepisów w niewielu dziedzinach, które wymagają jeszcze dalszych dostosowań, zwłaszcza w zakresie niepreferencyjnych reguł pochodzenia oraz pobierania opłat;

– stosowanie przepisów celnych w sposób spójny i jednolity we wszystkich urzędach celnych, szczególnie w zakresie przetwarzania deklaracji, pochodzenia, procedur uproszczonych, towarów podrabianych i kontroli wybiórczych, zapewnienie stosowania nowoczesnych i spójnych procedur analizy ryzyka we wszystkich urzędach;

– na podstawie kompleksowej i spójnej strategii, osiągnięcie wystarczających postępów w tworzeniu wszystkich komputerowych systemów zapewniających możliwości łączenia z systemami UE.

Rozdział 30: Stosunki zewnętrzne

– przygotowania do dostosowania do dorobku wspólnotowego postanowień wszystkich odpowiednich porozumień międzynarodowych z krajami trzecimi oraz wzmocnienie potencjału administracyjnego i kontrolnego w zakresie wspólnej polityki handlowej;

Rozdział 31: Polityka zagraniczna, bezpieczeństwa i obrony

– lepsze wdrażanie i egzekwowanie przepisów dotyczących kontroli zbrojeń oraz dalsze zwiększanie potencjału w celu pełnego wdrożenia wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa.

Rozdział 32: Kontrola finansowa

– przyjęcie i wdrożenie przepisów dotyczących publicznej wewnętrznej kontroli finansowej i stosownej polityki, wraz z poprawą odpowiedniej skuteczności wdrażania;

– zabezpieczenie operacyjnej i finansowej niezależności państwowych instytucji audytu poprzez zmianę przepisów konstytucyjnych lub ustawodawstwa krajowego o równoważnym skutku, przyjęcie i wdrożenie niezbędnego ustawodawstwa towarzyszącego;

– dostosowanie kodeksu karnego do dorobku wspólnotowego dotyczącego ochrony interesów finansowych UE, a także do Konwencji o ochronie interesów finansowych Wspólnot Europejskich oraz do jej protokołów;

– ustanowienie skutecznych i wydajnych służb koordynacyjnych w celu zagwarantowania wypełnienia zobowiązań wynikających z art. 280 ust. 3 Traktatu WE i stosowania dorobku wspólnotowego w sprawie kontroli na miejscu oraz inspekcji przeprowadzanych przez Komisję, w szczególności obowiązku udzielania pomocy inspektorom Komisji;

– podjęcie działań legislacyjnych i administracyjnych, które zapewnią zgodność z dorobkiem wspólnotowym w zakresie ochrony euro przed fałszowaniem;

Rozdział 33: Przepisy finansowe i budżetowe

– zwiększenie potencjału administracyjnego oraz opracowanie przepisów proceduralnych w celu zapewnienia, od momentu przystąpienia, właściwego obliczania, prognozowania, poboru, płatności, kontroli oraz sprawozdawczości w odniesieniu do zasobów własnych UE.

4. PROGRAMOWANIE

Pomoc finansowa będzie udzielana w ramach instrumentu pomocy przedakcesyjnej (IPA), natomiast dla programów przyjętych przed 2007 r., w ramach rozporządzenia Rady nr 2666/2000 z dnia 5 grudnia 2000 r. (rozporządzenie w sprawie CARDS)[4]. Zgodnie z powyższym, niniejsza decyzja nie niesie ze sobą skutków finansowych. Porozumienia o finansowaniu stanowią podstawę prawną dla wdrażania konkretnych programów.

Chorwacja może również korzystać z finansowania w ramach programów wielonarodowych i horyzontalnych.

5. PRZEPISY WARUNKOWE

Pomoc dla krajów Bałkanów Zachodnich uwarunkowana jest dalszymi postępami w wypełnianiu kryteriów kopenhaskich, a także spełnieniem wymogów Układu o stabilizacji i stowarzyszeniu i realizacją szczegółowych celów priorytetowych zawartych w Partnerstwie dla członkostwa. Niewypełnienie tych warunków może prowadzić do podjęcia przez Radę odpowiednich środków, na podstawie art. 21 rozporządzenia Rady (WE) nr 1085/2006, lub, w przypadku programów przyjętych przed 2007 r., na podstawie art. 5 rozporządzenia (WE) nr 2666/2000. Pomoc Wspólnoty może również podlegać warunkom określonym przez Radę w jej konkluzjach z dnia 29 kwietnia 1997 r., szczególnie w zakresie podejmowania się przez beneficjentów pomocy działań w celu przeprowadzenia demokratycznych, gospodarczych i instytucjonalnych reform. Szczegółowe warunki są również zawarte w poszczególnych programach rocznych. W następstwie decyzji o finansowaniu podpisane zostanie z Chorwacją porozumienie o finansowaniu.

6. MONITOROWANIE

Wdrażanie Partnerstwa dla członkostwa będzie analizowane za pomocą mechanizmów ustanowionych na mocy Układu o stabilizacji i stowarzyszeniu, w tym poprzez roczne sprawozdania przedstawiane przez Komisję, w kontekście dialogu politycznego i gospodarczego, jak również na podstawie informacji przekazanych konferencji akcesyjnej.

---

[4] Dz.U. L 306 z 7.12.2000, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2112/2005 (Dz.U. L 344 z 27.5.2005 r.).